Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Haftalık Siyasi Gazete

Gerçek

SAYI: 187
1 EYLÜL 1980
PAZARTESİ
15 LİRA

Burjuvazi içindeki kavga kızıştı!

- Burjuva partileri, kendi çözümsüzlüklerinin farkındadırlar. Onlar, geleceğimizi karartıyorlar, suçu birbirinin üzerine, vebalini de topyekûn halkın sırtına yıkmaya çalışıyorlar.
- Halkımız burjuvazinin bu siyasal çıkmazını görmüştür. Ona gerçek çözümü gösterecek olan siyasal güçlerin derlenip toparlanmasını, alternatif olmasını istemekte ve beklemektedir.

Parlamento Türkiye'nin siyasal yaşamına «yön verme» iddiasını sürdürüyor. Ama işlerin bu ölçüde çıkmaza girdiği, ekonomik sorunlara hiç bir çare bulunamadığı koşullarda, bu parlamentonun içindeki siyasi partiler, ken-

Devamı s. 5, sü. 1'de

Kaçmaz'ın 30 Ağustos demeci:

«Burjuvazide ulusal onurun kırıntısı kalmamıştır»

- «Halkımız 60 yıl önce emperyalizme karşı yiğitçe savaşmayı ve istilâcıları yurt topraklarından kovmayı bilmiştir. Bugün de tüm yurtsever güçler, onların ön safında yer alan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, anti-emperyalist mücadelenin zafere ulaşacağı inancıyla yollarına devam etmektedirler.»

TSİP Genel Baskanı Ahmet Kaçmaz, 30 Ağustos nedeniyle verdiği demeçte, ülkeyi emperyalistlerle birlikte bugünkü bunalıma sürükleyen tekelci burjuvazinin ve onun siyasi temsilcilerinin bu gerçeğe rağmen çareyi hâlâ daha Batı'ya daha fazla bağımlanmakta gördüklerini, bu nedenle «beynelminel» sömürü çetelerinin eşiklerini aşındırdıklarını, fakat onlardan da yüz bulamadıklarını söylemiş ve bu haysiyetsizliğe akıl almaz bir yüzsüzlükle katlanan burjuvazide ulusal onurun zerresinin kalmadığını belirtmiştir.

Kaçmaz'ın demeci şöyledir:

«Kurtuluş Savaşı'nın sonucunu belirleyen 30 Ağustos Zaferi'nin yıldönümünde ülkemiz ne yazık ki yine em-

Devamı s. 5, sü. 5'de

Gerçek Durum

Burjuvazinin «Çözüm»leri

«Türkiye nasıl yönetilecek? Kimler, hangi biçim ve araçları deniyerek yönetecek? Faşizm mi, yoksa burjuva demokrasisi mi? Emekçilere ne kadar ekmek verilecek? Özgürlükler ne ölçüde kısıtlanıp ne ölçüde serbest bırakılacak?!..»

Bu sorular son altı-yedi aydır en çok sorulan sorular arasındadır. Türkiye'nin siyasal yaşamına yön verme durumunda ve iddiasında olan parlamentodaki siyasal partiler arasındaki ilişki ve mücadeleler, hep bu sorulara cevap verebilmek için yürüyor.

Bu partilerin tümü de burjuva partileri. Burjuvazinin farklı eğilimlerini temsil ediyorlar. Farklı sömürücü sınıf çıkarlarını dile getirip savunuyorlar. Türkiye'ye vermek istedikleri biçim de, temsil ettikleri çıkarlara göre belirleniyor.

Bu siyasal kompozisyon içinde tekelcilerin ağır bastığı bilinen bir gerçektir. Ama şimdi tekeller kâr paylaşımında eskiye oranla çok daha hırçın davranıyorlar. Bu, olanaklarının azaldığından, tükenmek üzere olmasından kaynaklanıyor. Siyasal gerilimin artmasında da bunun payı var.

Bu bakımdan, sömürücü sınıflar adına politika yapan partilerin en ılımlısı veya reformist görüneni bile gerilime ayak uydurmak zorunda kalmaktadır. Üzerinde tepindikleri «pay» onları buna itiyor.

Ama bu, siyasal gerilimin sadece bir bölümüdür. Asıl hırçınlıkları, emekçi sınıflara karşıdır. Onların bu kavgaya katılmasını istemiyorlar. Yığınlar seyirci veya yeni alternatifler yaratmayan taraf olarak kalsın istiyorlar. Bu bakımdan, kendi aralarındaki sürtüşme ve gerilim, halka karşı olan ortak yönlerine ve politikalarına karışarak gelişiyor. Bunun en açık kanıtı, ortaya çıkardıkları çözümlerin tümünün emekçi sınıflara ters düşmesidir.

Bu siyasal ilişkilerden ve mücadelelerden, çıka çıka AP - MHP veya AP - ... bileşimli iktidarlar çıkıyor. Parlamento çerçevesindeki bu olanakları, zorlayarak biraz daha genişletmeyi denediklerinde, «askerî rejim» gibi noktalara varıyorlar. Ve bütün bunlar halk için, emekçi sınıflar için!

Emekçi halk hareketlerimizin siyasal güçleriyle bu tartışmalara yeni bir yön ve nitelik kazandırması mümkün oluncaya kadar, halkın lehine bir sonuç elde edilemez. Burjuva partileri, en çok birkaç formül bulurlar ve halkın bu formüllerden birine «taraf» olmasını beklerler. Olmadı zorlarlar. Bunlardan demokratik bir çözüm çıkmayacağı içindir ki, demokrasinin geleceği, bugününden daha çok kararacak, tehdit altında kalacaktır.

Halkın nasıl yönetileceğine dair bu tartışmalar bazen ilginç biçimlere de varıyor. Tekellerin

Devamı s. 5, sü. 7'de

1 Eylül Dünya Barış Günü

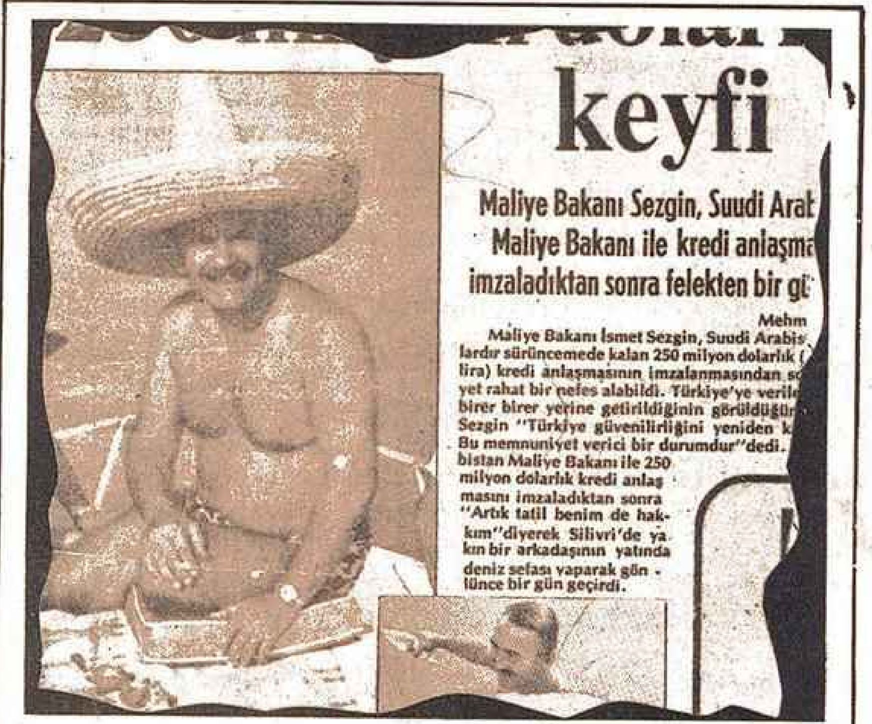
Barış mücadelesini yükseltelim!

1 Eylülde Dünya Barış Günu kutlanacak. 6-7 Eylül günleri Türkiye barış güçlerinin ortaklaşa düzenledikleri Barış İçin Türkiye Parlamentosu toplanıyor. 23-27 Eylül arası da Sofya'da Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosunun büyük toplantısı yapılacak.

Gerek Dünya Barış Günü, gerekse barış güçlerinin Türkiye ve Sofya eylemleri dünya barışı için kritik bir döneme rastlıyor. ABD'de Cumhurbaşkanı seçimine iki ay kala her iki aday da uluslar-

Devamı s. 5, sü. 2'de

- Faşizme karşı mücadele ile barış mücadelesinin içiçe geliştiği süreçte, tüm halk güçlerinin barış mücadelesine daha da esaslı ve kapsamlı bir biçimde sevkedilmesi sorunu bir kez daha öne çıkmaktadır.

keyfi

Maliye Bakanı Sezgin, Suudi Arab
Maliye Bakanı ile kredi anlaşma
imzaladıktan sonra felekten bir gü

Mehm

Maliye Bakanı İsmet Sezgin, Suudi Arabis lardır sürüncemede kalan 250 milyon dolarlık (lira) kredi anlaşmasının imzalanmasından so yet rahat bir nefes alabildi. Türkiye'ye veril birer birer yerine getirildiğinin görüldüğü Sezgin "Türkiye güvenilirliğini yeniden k Bu memnuniyet verici bir durumdur" dedi. bistan Maliye Bakanı ile 250 milyon dolarlık kredi anlaşmasını imzaladıktan sonra "Artık tatil benim de hakkım" diyerek Silivri'de yakın bir arkadaşının yatında deniz sefası yaparak gönlünce bir gün geçirdi.

İşveren Sofrasında Şenlik Var!

TÜSİAD: «Hükümet anarşiyle uğraşsın, ekonomiyi bizlere bıraksın.»

Narin: «Güney Kore bize örnek olmalıdır. Orada

Devamı s. 5, sü. 7'de

Akademi - üniversite kapışmasında

Onbinlerce öğrencinin kaderi pazarlık konusu yapılıyor

- Akademi ve Üniversitelerdeki kürsü ağalarının çıkar kavgasından kaynaklanan sorun açmaza girince, Akademilerarası Kurul Akademilerdeki her türlü öğretim faaliyetinin durdurulması kararlaştırıldı.

Üniversite ve akademilerde yıllardır kürsülerin başına çöreklenmiş bir avuç kürsü ağasının çıkar kavgası, sonunda dönüp dolaşıp yine öğrencilerin başına patladı.

Akademilerin yasadaki boşluklardan yararlanarak kendilerine bağlı fakülteler açmaları üniversitelerarası kurul ile Akademilerarası kurul arasında yoğun tartışmalara neden olmuştu. Danıştay'ın Üniversitelerarası Kurul'dan yana aldığı bir karar soruna yeni boyutlar kazandırdı. Üniversitelerarası Kurul Danıştay'ın sözkonusu kararına dayanarak bu yıl üniversite sınavlarında bu fakültelere girmeye hak kazanan öğrencilerin bu okullara kayıt yaptıramayacağını açıkladı. Ve sınavların yapılmasından sonra açıklanan bu emrivaki karar üzerine kızışan çekişme, akademilerarası kurul'un 1980-1981 ders yılında tüm öğretim faaliyetlerini durdurmasına kadar vardı.

Son günlerde basın yayın organlarını devamlı meşgul eden gelişmeler dikkatle izlendiğinde en başta şu gerçeğin iyice su yüzüne çıktığı tespit edilmelidir. Tartışmanın her iki muhatabı da sorına yüksek öğrenimin temel

Devamı s. 5, sü. 1'de

Gdansk işçileri taviz istiyor

Polonya'da ete yapılan sübvansiyonun kaldırılması ve et fiyatlarının artması üzerine işi bırakan Gdansk'daki tersane işçileri, geçtiğimiz hafta da işbaşı yapmadılar.

İşçilerin ücret artışı konusundaki talepleri hükümet tarafından kabul edildiği, fakat sorunun çözümlenemediği bildiriliyor. Polonya Birleşik İşçi Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Edward Gierek, halka yaptığı konuşmada, ekonomik konularda hükümetin bazı hatalar yaptığını söyledi. Başbakan ve bazı bakanlar değiştirildi.

Parti ve hükümet yetkili organları, sorunun çözümlenmesi için çaba gösteriyorlar ve olayların değerlendirmesini yapıyorlar.

Bu arada işçilerin işbaşı yapmaması kuşkusuz ki ülke ekonomisi için bir handikap oluşturuyor. Hükümet yetkilileri ve Başbakan yaptıkları konuşmalarda bu handikapların telafi edilmesi için işçilere çağrıda bulunuyorlar. Gdansk'daki işçilerin eylemlerinden doğan ekonomik kaybın giderilmesinin tüm Polonya iş-

Devamı s. 5, sü. 7'de

Faşist Milliyetçi Hareket Hüsrana Uğratılacaktır

YAZISI 2. SAYFAMIZDA

Faşistler TSİP Kepsut İlçe Başkanını Öldürdü

Nizamettin Kaplan

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Balıkesir Kepsut ilçe başkanı Nizamettin Kaplan 28 Ağustos gecesi bir grup faşist katil tarafından katledildi. Kaplan'ı öldüren katiller, katillerin kimler olduğunu bir daha belli eden kocaman bir iz bırakarak kaçtılar.

Nizamettin Kaplan yoldaşımız, yaptığı sosyalist çalışmaları ile halkın sempati ve güvenini kazanan faşistlerin hıncını çeken bir arkadaşımız, bir yoldaşımızdı.

Devamı s. 5, sü. 1'de

Demirel palavra sıkadursun

Üretici Köylünün Parası Ödenmiyor

Devletin üretici köylüye aylardır ödenmeyen borcu var. Hayat bir yandan habire pahalanıp dururken köylüye alacağı ödenmiyor, «Sen hele bekle daha!» diye sorun geçiştiriliyor. Başbakan Demirel, ikide bir televizyona çıkıp: «Devlet güçlüdür. Devlet borcunu öder!» diye kurum satıyor ama, lâfla da peynir gemisi yürümüyor. Hani nerde köylünün devletten alacaklı olduğu para?

Özellikle Karadeniz çay üreticisi için bu sorun tam anlamıyla yakıcı bir hal aldı. Öylesine ki, AP'nin Rize miletvekilleri bile pürtelâş Başbakanın kapısını aşındırıp duruyorlar. Sözde 18 Ağustos'a kadar ödenmiş olacaktı çay paraları. Ama ne çare? IMF bir kere dayatmış, emekçi kitlelerin elini daraltacaksınız, diye. Onun bir dediğini iki etmeyen sorumlular da, başta hükümetin başı, hem köylünün yiyeceğinin, içeceğinin

Devamı s. 5, sü. 3'de

TSİP BURSA İL KONGRESİ COŞKULU BİR TOPLANTIYLA YAPILDI

«Demokrasi güçleri sonuna kadar grevleri destekleyecektir»

TSİP Bursa İl Kongresi 23 Ağustos günü Tayyare Sineması'nda 500'e yakın emekçinin katılımıyla yapıldı.

Divan Başkanlığını EKÖB Genel Başkanı Ahmet Melek'in yaptığı kongrede, MYK üyesi Veli Gürcan yaptığı uzun konuşmasında, «CHP'nin sola duvar çekme ve içindeki ileri unsurları tasfiye politikasının faşizme yarayacağını, çünkü faşizmin işbirlikçisi AP ile kurulacak azınlık hükümetinin MHP'yi dışlayamayacağını belirterek çıkış yolunun CHP'nin de içinde yer alacağı DEMOKRATİK BİRLİK'te olduğunu» vurgulamıştır.

Daha sonra, 80.000 işçinin grevde olduğunu belirtmiş,

Devamı s. 5, sü. 3'de

Demirel'in Fatsa zulmü sürüyor!

- Fatsa Emniyet Amiri hakkında «faşist suçluları koruduğu için» suç duyurusunda bulunan polisler açığa alındı.

Fatsa halkına seferberlik ilân eden ve operasyon adı altında her türlü zulüm uygulamasını meşrûlaştıran Demirel, Fatsa halkına kin kusmaya devam ediyor.

Meskeli faşistlerle Fatsa halkına karşı sefere çıkan Demirel'in operasyonu başladığından bu yana, ilçeye dişardan doldurulan faşistlerin işlemediği suç kalmadı. Faşistler, Demirel'in koruyuculuğu altında, silâhlı olarak serbestçe dolaşabiliyor, ilçede yerleşmek için emniyetle tam bir işbirliği yapıyorlar.

Bu arada görev yapan, faşistleri silahlı olarak yakalayıp emniyete teslim eden bazı polisler; baskının ve hakaretin her türlü-

Devamı s. 5, sü. 5'de

gedik taşı

DEVLET GÜCÜ!

Gazetelerde bir haber:

Operasyondan bu yana Fatsa'da 48 kişi öldürüldü.

Fatsa operasyonu, devlet gücünü ispat için yapılmıştı, değil mi?

Devletin gücünün nelere kaadir olduğu anlaşılıyor!

«TSİP örgütlerine saldıranlar hesap verecektir»

- Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Araklı ilçe örgütüne saldıran faşist çeteyi halk yakalayıp kolluk kuvvetlerine teslim etti.
- Fatsa'da «maskeli faşistleri» klavuz olarak kullanan kolluk güçleri Samandağ'da «maskesiz maocuları» klavuz tutup TSİP'lileri tutukluyor.

Trabzon ve ilçelerinde, faşistlerin terörü, kolluk kuvvetleri eşliğinde sürüyor. Geçtiğimiz hafta içinde bir gurup faşist, TSİP Araklı ilçe örgütüne saldırdı. «Fındık toplama işçisi» maskesi altında, yerel gericiler tarafından kasabaya getirilen bu faşist çete mensuplarını halk kovalayarak karakola teslim etti. Saldırganlar bu arada, kendilerine ilk müdahalede bulunan bir ilerici yurttaşı yaraladılar.

Devamı s. 5, sü. 4'de

Faşist Milliyetçi Hareket Hüsrana Uğratılacaktır

Bugün halkımızın karşı karşıya bulunduğu sayısız sorunların en başında faşist terörün azgınlaşan saldırganlığı gelmektedir.

Bilindiği gibi faşist milliyetçi hareket Amerikan emperyalizmi ve yerli tekelci sermaye adına burjuva sınıf egemenliğinin en kanlısını, en zorbasını, en gözü dönmüşünü Türkiye'de egemen kılmak için çalışmaktadır.

Bir başka deyişle, faşist milliyetçi hareketin talebi **iktidar**'dır. Gerçi bugün MHP bir bakıma iktidarın ortağıdır, devlet kurumlarında çeşitli mevkileri ele geçirmiştir. Ama kendi diktatörlüğünü kurabilmiş değildir. MHP'nin bütün gayretleri kendi mutlak iktidarını şu ya da bu yoldan gerçekleştirmektir.

MHP'nin izlediği yol, herkesin de bildiği gibi, Mussolini ve Hitler'in yaptıklarının Türkiye şartlarındaki taklidinden başka birşey değildir. Bu klasik faşist yöntemleri Türkiye somutunda gözlenen özellikleriyle birlikte sergilemekte ve bu tesbitleri yeniden ve yeniden hatırlatmakta yarar vardır.

FAŞİZMİN KADERİNİ BURJUVAZİ BELİRLEMEZ

Öncelikle şu kesin gerçeğin altını yeniden ve yeniden çizmek gerekiyor: Faşist milliyetçi hareketin iktidar olup olmaması hususu, burjuvazinin kendi arasındaki çekişmelere ve çıkar sürtüşmelerine bağlı değildir.

Kimilerinin bilerek bilmeyerek düştüğü bu yanılgı kaçınılmaz olarak MHP'ye karşı Ecevit CHP'sinin mücadele verdiği gibi son derece tehlikeli bir yanlış değerlendirmeyi getirir. Keza MHP ile MSP arasındaki çelişkileri abartmayı doğal kılar.

Oysa, başından beri söylediğimiz gibi, MHP'nin iktidar olup olmaması, ne CHP'nin MHP aleyhine ürettiği boş laflar, ne de kimilerinin son zamanlarda pek heveslendiği gibi MSP'nin faşist işbirlikçisi AP ile zıtlaşmasına, ya da MHP'yi ırkçılıkla suçlamasına bağlıdır.

Faşizme karşı mücadelenin asli gücü işçi sınıfımızın kendisidir, diğer ileri ve dinamik halk güçleridir. Muazzam bir potansiyel olan bu güçlerin merkezileşmesi ve topyekûn anti-faşist mücadelenin böylesine merkezi bir yapıda verilmesi faşizme karşı başarının biricik güvencesidir. Yoksa, burjuva partileri arasındaki sürtüşmelere bel bağlamak, MHP ve onun suç ortağı faşist işbirlikçisi AP'ye karşı CHP'den ya da MSP'den birşeyler ummak, anti-faşist mücadelede yenilgiyi peşinen kabul etmektir.

Bu hatırlatmayı yapmamızın nedeni şu: Kimi solcularımızda son zamanlarda türeyen MSP sevdası, son günlerde tekelci sermayenin Erbakan'a ve MSP'ye savaş açmasıyla birlikte artmıştır. Kimilerinin ümitleri bu kez de CHP-MSP koalisyonuna bağlanmış gözükmektedir.

Sosyalistler, burjuvazinin faşist olan ve olmayan kesimleri arasında elbette ki ayırım gözetirler, ama anti-faşist mücadelenin kaderini hiçbir zaman, bir an olsun, bu ayırlıklara bağlamazlar ve faşizme karşı zaferi, emekçi sınıf güçlerine bağlı görürler.

Şu halde, faşizmin kaderini belirleyecek etken burjuvazi ve onun içindeki ayrılıklar değil, işçi sınıfının öncülüğündeki topyekûn emekçi halk hareketidir. Burjuva politikasının sayısız çalkantılar içinde bulunduğu yeni yeni dalgalanmalara gebe olduğu şu günlerde bu kesin gerçeği soldaki kimi çevrelere yeniden hatırlatmakta yarar vardır.

MHP'NİN SOLU SİNDİRME POLİTİKASI

Öyleyse, faşist milliyetçi hareketin iktidar tasbinin önündeki en büyük ve gerçek engel sol'dur. Devrimci, demokratik harekettir. Esasen, MHP de, kendi öngördüğü faşist iktidar stratejisinin temelini sola saldırı ve solu sindirmek üzerine kurmuştur.

MHP'nin tüm saldırılarının, cinayetlerinin ve zorbalıklarının hedefi soldur. Çünkü, genel olarak sol diye adlandırdığımız güçler, halkımızın politikleşmiş ve iyi-kötü örgütlü kesimlerini oluşturmaktadır. Sosyalist olsun veya olmasın, soldaki tüm siyasal güçler ile onların öncülüğündeki sendikalar ve diğer demokratik kitle örgütleri yani siyasal olan olmayan devrimci, ilerici, demokratik örgütlenmeler solu oluşturmaktadırlar.

Bu güçler şu anda dağınık da olsalar, faşizme karşı mücadelenin en ön safındadırlar. Bu nedenle MHP'nin baş hedefini teşkil etmektedirler.

FAŞİST SOKAK HAREKETLERİ

Faşist milliyetçi hareketin elebaşıları, kendilerine ülkücü komando adını veren bozkurt sürülerini eğitmişler, silahlandırmışlar ve ulumalarla sokağa salmışlardır.

Faşist cinayet şebekeleri, genellikle vurkaç taktikleriyle, siyasal amaçlı suikastlerle, yurdun dört bir yanındaki silahlı bombalı saldırılarıyla sola saldırmakta, solu sindirmek ve geriletmek istemektedirler.

Faşist sokak hareketleri, aynı zamanda politikayla yakından ilgisi olmayan, kahvehanelerdeki, otobüs duraklarındaki, istasyonlardaki ve sokaklardaki, ya da semtlerdeki yurttaşları da hedef almıştır.

Böylelikle, faşistler bir yandan solu sindirmek isterlerken, öte yandan bu sokak hareketleriyle kargaşa yaratmak, böylelikle halk içinde bezginlik ve karamsarlık havası yaymak niyetindedirler. Böylesi bir genel umutsuzluk ortamının doğması halinde, faşist milliyetçi hareket bir diz kamployla iktidarı ele geçirmeye çalışacaktır.

MHP'nin bu saldırıları, aynı zamanda çeşitli il veya ilçe merkezlerini, ya da büyük kentlerin belirli semtlerini faşist işgal altına alma yolunu izlemektedir. Faşist milliyetçi hareketin güttüğü bu faşist işgal ve yayılma politikası, son zamanlarda özellikle Orta Anadolu'da çeşitli kent merkezlerini ele geçirme, oralardan çevre illere veya ilçelere sıçrama biçiminde kendisini göstermektedir.

Büyük kentlerde güdülen faşist yayılma hareketi de, belli semtlerde üstlenip, oradan çevre semtlere önce vur-kaç metotlarıyla faşist çıkartmalar yapmak, erken oralara da yuvalanıp, zamanla oraları da faşist işgal altına almak biçiminde ortaya çıkmaktadır.

Böylece, faşist terör ve işgal yoluyla yurt sathında yayılma politikası MHP'nin başlıca faşist taktikleri arasındadır.

MHP, bunu yaparken, zaman zaman toplu katliam ve soykırım saldırılarına da başvurmaktadır. Bu iş için şimdilik seçilen pilot bölgeler Alevi yurttaşların Sünnilerle birlikte yaşadıkları iller ve kasabalardır. Buralarda Alevi düşmanlığını körükleyen ve Sünnileri Alevilere karşı kışkırtan faşistler Malatya, Sivas, K. Maraş, Elazığ, Çorum, Amasya vb. gibi olaylarda görüldüğü gibi Alevi yurttaşlara karşı toplu saldırıların teşvikçisi ve tertipçisidirler.

Bu faşist işgal ve yayılma gayretleri, MHP'nin devlet içinde, resmi kurumlar içinde yuvalanması ve tırmanması ile atbaşı gitmektedir. Böylelikle çeşitli resmi kurumlar faşistleştirilmektedir. Gene bu kurumlarda çalışan onbinlerce memur, öğretmen, teknik eleman, faşist işgal altındaki bölgelere sürülmekte ya da kıyıma uğratılmaktadır. Böylece, birçok merkezi kurumdaki demokratik unsurlar ayıklandığı gibi, bunların yerine faşistler ve faşist işbirlikçileri yerleştirilmektedir.

MHP özellikle AP ile işbirliğinden yararlanarak kolluk kuvvetleri içinde tırmanmakta, bu görevliler, bir yandan resmi kurumlardaki MHP tırmanışını kolaylaştırırken, öte yandan MHP'lilerin ve ülkücülerin Anadolu'daki ve büyük illerdeki eylemlerine arka çıkmaktadırlar. Bugün birçok mülki amirin, ya da kolluk kuvveti içindeki önemli mevkilerin MHP yandaşlarından oluştuğu, bizzat Bülent Ecevit'in bile açıkladığı inkâr edilmez gerçeklerdendir.

FAŞİST KOMPLOLAR VE DARBELER TAKTİĞİ

MHP bu yayılmasını ve tırmanmasını, ileride birtakım hükümet darbeleriyle tamamlama hedefini gütmekte ve bu nedenle çeşitli komplocuları, darbecileri örgütlemekte, ya da kendisi dışındaki sağcı darbe klikleriyle birleşme ya da ittifak yolları aramaktadır.

MHP'nin erken seçim istemesi, hiç kimseyi yanıltmamaktadır. Çünkü zorbalık yoluyla ve seçmen kitlelerin bir kısmını sandığa gitmesini engelleyerek oylarını artırmayı düşünen MHP, parlamentoda daha büyük bir grup haline dönüşmeyi amaçlamakta, böylelikle AP ile koalisyon kurmayı istemektedir. Böyle olunca tekelci sermayenin diğer bir kısmının da desteğini alacağını hesaplayan faşist milliyetçi hareket, böyle bir sonucu sağlayabildiği takdirde darbe taktiğini izleyerek iktidarı tek başına ele geçirmeyi düşlemektedir.

İşte MHP'nin bu amaçları ve yolları karşısında yapılacak şey, burjuva partileri arasında MHP'ye karşı olanların kuyruğuna takılmak değil, tersine, bütün devrimci-demokratik güçleri topyekûn bir anti-faşist harekete katmaktır. Faşist milliyetçi hareketi durduracak güç halkın bağrında ve halkın öz mücadelesinde yeterince mevcuttur. Asıl önemli olan, bu büyük anti-faşist potansiyeli faşist milliyetçi harekete ve her türlü faşist tertip ve tehdide karşı kararlı, örgütlü bir genel anti-faşist harekete seferber etmektir.

Bunun birinci adımı da, faşistlerin yukarıda yeniden özetlediğimiz bütün oyunlarını boşa çıkarmak, faşist milliyetçi hareketin saldırılarına, işgal ve yayılma politikalarına vargücümüzle karşı koymaktır. Hiç kuşkusu duyulmasın ki, faşizme karşı olduğunu söyleyen burjuva politikacıları Ankara'da laf üretirlerken ve anti-faşist mücadeleyi sandığa hapsetmeye çalışırlarken, halk, işçisiyle, aydınıyla, öğrencisiyle, köylüsüyle dişe diş bir anti-faşist mücadelenin ta göbeğindedir. Anti-faşist mücadele, büyük kentlerin gece kondu semtlerinden, Anadolu kasabalarına ve köylerine dek yayılmıştır. İşte bu güç faşist milliyetçi hareketi hüsrana uğratacaktır.

SERVET İDEOLOJİSİ!

A. Hamdi KARSU

Marksizm, işçi sınıfının klavuzudur —bir anlamda ruhudur— ya, burjuvazi, copla, tüfekle fabrikada işçinin cismine saldırırken, bir yandan da, gerici ideolojik silâhlarıyla işçi sınıfının ruhuna saldırır. Burjuvazinin en çok yaya kaldığı alan da budur. Bunun örneğine çok sık rastlarız:

«Karl Marx'ın 'bilimsel sosyalizm' hedeflerine ulaşamamış(tır).. 19. asrın ürünü olan bir felsefeye, bilim diye sarılanlara şaşmamak mümkün değil... Ömründe bir kere dahi telefonla konuşmamış, uçağa, otomobile, hattâ bisiklete binmemiş, televizyon seyretmemiş, elektriğin adını duymuş, ama elektrikle aydınlanmamış bir kimsenin sözlerini tek doğru kabul etmek, ne büyük cehalet! Değişen, gelişen ve ilerleyen bir cemiyette modern ilim ve teknolojiden bihaber bir şahsa bilim adına yapışmak ne büyük gericilik! Marx, 'zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri olmayan' işçilerin otomobil sahibi olacaklarını tahayyül bile etmemişti.... (N. Ilıcak. Tercüman, 27 Ağustos 1980).

Yazarın düşünce düzeyi, aşağı yukarı Türk burjuvazisinin en gelişkin ideolojik düzeyine tekabül etmektedir! Türkiye'deki burjuvaların daha «gelişmiş» bir ideoloji «üretmesi» mümkün değildir. Makine, dolar, hammadde, teknoloji, proje, uzman v.s... Batı'dan gelmeksizin yaşayamaz, ideolojisi de Batı'dan gelmeksizin düşünemez olan Türk burjuvazisinin «Marksizm eleştirisi» de ancak bu kadar olur!

Uygarlığın gelişim kronolojisi açısından bile bakılsa, burjuva ideolojisi eskiye, işçi sınıfı ideolojisi çağımıza tekabül eder. Pozitif bilimlerin etkisi açısından bakılsa, bilimin gelişimi materyalizmi güçlendirmiş idealizmi sarsmıştır ve yıkmıştır. Çağımızdaki modern teknoloji Marksizmi doğrulamakta, burjuva ideolojisini yalanlamaktadır. İşin daha da garibi, burjuvazi, «telefonla konuşulmamış» 19. yy.'ın burjuva düşüncesini, felsefesini bir adım ileriye götüremezken ve hâlâ daha o dönemin birikimiyle yetinirken, Marksizm çağımızın bulgularına da yanarak kendini geliştirmiştir. Marksizmin geçmişte ve günümüzde zengin ve yaygın bir temeli, burjuva düşüncesinin ise, çağımızın eşiğini beriye geçemiyen kısırlığı vardır. Burjuvazi hep bu çağdışı kalmış ideolojiyle Marksizme saldırdığı için, bu alanda özellikle yaya kalmaktadır. Bu alanda yaya kaldığı için de, işçi sınıfının fizik varlığına topla-tüfekle saldırmaktadır.

Yukarıda örneğini gördüğümüz riyakâr düşüncenin köklerine bakarsak, telefonun, elektriğin, otomobilin, uçağın olmadığı dönemlere varırız. Ne İsa, ne Musa, ne de Muhammed deveden başka taşıt gördüler! Ama bugün burjuvazi, onlara dayanan kiliseye, havraya ve camiye sığınarak sömürüsünü yürütmeye çalışıyor. Devlet icat olduğunda mum ışığı lüks sayılırdı ama, Nazlı Ilıcak bugün yatıp kalkıp bu «devleti» savunmaktadır.

Dahası, Marksizm, kapitalizmin teferruatını değil özünü, burjuvazinin elindeki üretim araçlarının kalitesini değil mülkiyetini ko-

Devamı s. 5, sü.6'da

Tektaş Ağaoğlu Bakış

Takunya Kavgası

Erbakan bu kez de «eroin kaçakçısı» olarak suçlanıyor. İktidar yanlısı basın ve iktidarın bizzat kendisi MSP Genel Başkanını bu kez «belgeleriyle» kıstırmış olmanın rahatlığı içindeler. Siyasilerin «kaçakçılık» yaptıkları daha önceden bilinmiş olmasa, Erbakan'a yöneltilen suçlamaya hiç kimse inanmayacak, bunu bir «Alaman oyunu» veya «CIA komplosu» diye niteleyip geçiştirecek. Ama kamuoyu, Erbakan aleyhine «tezvirata» inanmaya o kadar hazır ve istekli ki, Demirel bu kez turnayı gözünden vuracağa benzer.

Demirel'in yıldızı Erbakan'la bir türlü barışmaz. Aralarındaki kavga on yıl kadar önce bir «takunya» yüzünden başlamıştı. Devrin Başbakanı Demirel, devrin Odalar Birliği Başkanı Erbakan'ı polis zoruyla tutup kapı dışarı etmişti. Daha sonra 12 Mart'ın «âlık generalleri» geldiler ve onlar bu kez Erbakan'ı «yurt dışı» eylediler.

Erbakan'ın geri dönüp «takunyalarından» birini yeniden ayağına geçirmesi ise, 1973 ve sonrasındaki nisbî demokratikleşmeyle mümkün oldu. Ama Erbakan'ın bunu anlaması mümkün olmadı. Hurafeden kendine düşen payı kabullenip AP ile yan yana yürümeyi yeğ tuttu. Hattâ bu dönemde devletin «âlık» koltuklarına sızması, Atatürk'ün portresi altında bile çekip «dünyalık» işlerini hal yoluna koyması bile mümkün oldu. Ama kendisine niçin tahammül edildiğini, bu tahammülün ne zaman tükenebileceğini anlaması mümkün olmadı.

Cami altlarındaki dükkânlarda «zemzem suyu» satarak ticarete atılanların MSP şemsiyesi altında daha büyük sermayelere göz dikmesi, «birilerini» rahatsız edecekti. Dahası, birkaç yıllığına bu büyüme Sanayi Bakanlığının kanatları altına girmeyi bile başarmıştı. İslâmın dört şartı Erbakan kurnazlığı idiyse, beşinci şartı da, «Cumhuriyetin temelleri» veya bu temellerden nasiplenerek kodamanlaşmış olanların çıkarı idi.

Cumhuriyetin «asıl sahipleri» şimdi Erbakan'a bu beşinci şartı öğretiyorlar. Demirel, hiç ilgisi yokken, «benim ilgim yok» diyor ama, herkes anlıyor ki, bu yeni bir «takunya kavgası»dır! Tekeller kendi sofra artıklarıyla beslenip cumbadan oturanlara razı olurlar da, onların sofralarına müdavimliğe heveslenmesine katlanamazlar.

İslâm'ı eroin'le vurmak!..

Bu çok ilginç bir komplo. Hem Erbakan'ı tesbihten koparıp materyalizme götürebilir, hem de onu, lâfını çok ettiği «İslâm dünyası»ndan yalıtabilir! Hattâ ona «Batı kulüp» ve «Doğu kulüp» dışında ancak bir şarlatan olunabileceğini de öğretebilir!..

Kanlı faşist darbenin 7. yılında

Asla Diz Çökmeyeceğiz!

Rodrigo Rojas 1930 yılında doğdu. Şili Komünist Partisi'ne 1950'de katıldı. Genç yaşlarında Şili Maden Federasyonu'nda aktif olarak çalışıyordu. 1968'de Parti merkez yayın organı El Siglo'nun baş editörlüğüne getirildi. 14. Parti Kongresi'nde Merkez Komite ve Politik Komisyon üyeliğine seçildi. 1969'da Moskova'da yapılan Komünist ve İşçi Partileri Toplantısı'na katılan Corvalan başkanlığındaki delegasyonda yeraldı. 1972 Eylül'ünden kanlı darbeye kadar Başkan Allende'nin propaganda danışmanlığını yaptı.

Latin Amerika ve dünya halklarının bağrında kanayan bir yaradır Şili. 1973 Eylül'ünde Şili halkının üzerine çöken karanlık, Şili'nin pek çok evlâdını faşist katliamlara kurban etti. Ama onları boyun eğdiremedi. Bugün emperyalizmin beslemesi faşist Pinoşe cuntasına karşı Şili halkının mücadelesi yükseliyor. Bu mücadelede tüm dünya halklarının dayanışması Şili halkıyladır. Şili halkının yiğit evlâtları, faşizmin zindanlarında kararlılık destanları yaratıyor. Bu yiğit insanların nelere göğüs gerdiklerini, mücadelenin en ön safındakilerden birisi, Rodrigo Rojas, anlatıyor:

«Telâşlanmayın bayan, Askeri İstihbarat bu bayı görmek istiyor. Yalnızca bir formalite. Ona hiç birşey olmayacak. Birkaç saat sonra geri döner.»

11 Eylül 1973 darbesinden sonra Ekim ayının başlarında gizlendiğim odaya dalan ağır silâhlı devriyenin komutanı, ev sahibime böyle diyordu. Varacağımız yere kadar nereye gittiğimizi ben de bilmiyordum.

«Adın ne köpek?» «Sana bir kurşun tıkacağız, pis komünist!» «Bizi öldürmek istersin ha, hain!» Askerlerden herbiri diğerinden daha çok bağırıyordu. Komutan gözüktü ve adamlarına susmalarını söyledi. Komutanın aldığı ilk ifadem basit bir işlemdi. Adım, ailem ve benzeri bilgiler araştırıldı. Bu işlemden sonra odadaki teğmen dışarıya bağırdı: «Onbaşı, "şeref kıtası"nı hazırlayın!»

"Şeref kıtası"nın ne olduğunu düşünerek beni hemen öldüreceklerini sandım. Yanılmışım.

Bahçede yirmi otuz kadar asker iki sıra halinde durmuştu. Tutuklu, bunların arasından koşarken tekme ve silâh darbelerine hedef oluyordu. Hücrede kendime geldiğimde, her tarafım berelenmişti, kanıyordu ve ağrıyordu. Daha sonra bir iki kez sorgu işlemi yapıldı. Öğleden sonra bir teğmen dört askerle gelerek kelepçelenmemi emretti, kimliğime baktı ve şöyle dedi:

«Size karşı kişisel hiçbir şeyim yok. Ancak, sizi varacağınız yere sağ ya da ölü götürmek üzere emir aldım. Sizi ölü götürmek benim için daha kolaydır. Size tamamen sakin olmanızı tavsiye ederim. Adamlarım hiç bir uyarıda bulunmaksızın ateş emri almışlardır ve başınızı bile kaldırmanız halinde sizi öldüreceklerdir.»

Bu «cesaret verici» sözlerden sonra bir kamyonet yüzüstü fırlatıldım. Dört asker iki yana oturmuşlardı. Ayaklarıyla boynuma ve kollarıma basarken, tüfekleri kafama ve bacaklarıma doğrultulmuştu. «Kaçmaya kalkışma sırasında» vurulduğumu söyleyememeleri için herşeye dayanmaya hazırlandım.

Yarım saat kadar sonra ölü ya da diri götürüleceğim Ulusal Stadyum'a geldik. Tutukluların kayıt edildiği yerde adımın yanında büyük harflerle «İTHAMLAR» yazıyordu: «Tehlikeli, Sovyet casusu ve komünist militan. Yazı yazdı. Ordu içerisinde propaganda yaptı.» Komutanın elindeki raporun üzerinde kırmızı bir yuvarlak içerisinde mürekkeple yazılmış P harfi bulunuyordu. Yargılanmama ya da araştırılmaya gerek duyulmaksızın ölüme mahkûm edilmiştim. Ancak bunun anlamını Ulusal Stadyum'daki «toplama kampı»na geldikten birkaç gün sonra öğrenecektim.

Futbol meraklısı olmadığım için stadyuma yalnızca Komünist Parti ya da Halk Birliği blokunun toplantıları ve gösterileri olduğu zaman gelmiştim. Şimdi ise ayrıntıları ile inceleme imkânı vardı, ama bir spor tesisi olarak değil, bir ölüm kampı olarak.

Cuntanın, Ulusal Stadyum'da kurduğu kampta, ulusumuzun binlerce kadın ve erkek evlâdı faşistlerin kim olduğunu gösteren kanlı ve insanlık dışı hareketlerle ilk kez karşılaştılar. Vahşi askerlerin ayağı altında, işçi sınıfı ve tüm halk arasında birlik için yapılan çağrının anlamını tam olarak kavradılar.

Kamptakilerin binlercesi için faşist 11 Eylül darbesinin başarısının en önemli bir nedeni, belki de temel nedeni açıktı: Düşman önce işçi sınıfını tecrit edebilmiş ve onu Şili toplumunun proleter olmayan diğer kesimlerindeki müttefiklerinden yoksun bırakabilmişti.

Stadyumdaki tutuklular yalnızca siyasi tartışmalar ve ideolojik görüşmelerle zaman geçirmiyorlardı. Bu geniş alanda en yüksek sesle söylenen savaş şarkılarını duymak mümkündü. Ölümsüz «Venceremos»un sözleri duyulur, İspanya Devrimi'nden gelen «Los Cuatro Generales» söylenirdi. Tutukluların en yüksek sesle haykırdığı bu savaş şarkıları stadyumda yankılanır, bizi tutuklayanların kulaklarında patlardı. Onlara Pinoşe zindanlarına atılanların kırılmadığını ve harekete hazır olduğunu gösterirdi.

Her gün bazen küçük, bazen büyük bir grup tutuklu salınırdı. Buna karşılık her gün ve gece daha fazla sayıda tutuklu şartlı olarak salınan ya da evinde hapsedilenlerin yerini alırdı. Salınanlar birkaç gün sonra tekrardan tutuklanabilir, işkence görür ve ölürdü.

İlk gerçek sorgum için götürüldüm. Gözlüğümü çıkartmamı söylediler ve görmediğim birisi gözlerimi bağladı, gözlüğümü elimden çekti aldı ve yere atarak ayağıyla ezdi. Parçalarını uzatarak şöyle dedi: «Artık okumak için onlara ihtiyacın olmayacak köpek! İstersen al ya da seni öldürdükten sonra onları kızlarına göndeririz.»

Gözlüğümün parçalarını alıp cebime koydum ve daha sonra tekme tokat «sorgu»mun yapılacağı odaya sokuldum.

Kulağımın yanında birisi: «Derhal soyun!» diye bağırdı. Yere itildim, tekmelendim. Soyunduktan sonra duvara doğru döndürüp, ellerim duvara dayalı, ayaklarım açık durdurdular. Sorgucular vargüçleriyle vuruyorlardı. Böbreklerim ve diğer organlarıma şiddetle vuruyorlar, birisi de sanki kafamı parçalamak üzere saldırıyordu. Bu ne kadar sürdü, bilmiyorum. Çıplaktım, gözüm bağlıydı. Hiçbir şey göremiyordum, yalnızca kendi kanımın kokusunu ve bacaklarımdan aşağıya aktığını duyuyordum. Birisi üzerime su döktü. Ellerim ve ayaklarım arkama bağlandı. Şimdi teknoloji işbaşındaydı. Dilime, gözlerime, kulaklarıma, şakaklarıma, cinsel organıma ve anüse elektrik verdiler. Hâlâ tek bir şey sormuyorlar, yalnızca bağırıp küfrediyorlardı.

«Alçak Kızıl! Hain! Rus casusu!» «Z Planı'nı hazırlayan sensin!» (Z Planı cuntanın ilericilere karşı giriştiği katliamların bir bahanesiydi, gerçekte böyle bir plan yoktu. Bu yalana göre, Solcular bir plan hazırlayıp ulusun üst düzeydeki yetkililerini öldürmeyi planlıyorlardı.)

Bir süre sonra beni yere bıraktılar. Ellerimi, ayaklarımı çözdüler ve giyinmemi söylediler. Gözlerim bağlı, her tarafım kan içerisinde ve kendimi yarı yarıya kaybetmişken elbiselerimi aldım. En iyi şekilde giyinmeye çalıştım. Ve ondan sonra sorgum başladı. Adım, yaşım, mesleğim, adresim, neden ve nerede tutuklandığım, hangi partiden olduğum soruldu. Bu birkaç dakika sürdü ve bitti.

İsimleri okundukça tutuklular iki grupta toplanıyordu: Sorgusu yapılmış olanlar bir grup, yapılacak olanlar bir gruptu. Benim ilk grupta olmam gerekirken, tekrar yapılacak olanlara konuldum.

Bu kez sorgucular Hava Kuvvetleri'ndendi. Yaptıkları iş «yoğun bakım»dı. Sovyet casusu olduğumu ve Luis Corvalan'ın da Sovyet casusu olduğunu itiraf ettirmek için ellerinden gelen herşeyi denediler. Ama sonuçsuz kaldı. Gene elektrik verdiler, belime, başıma, böbreklerime, ciğerime vurdular. O gün stadyuma dönemez hale gelmiştim. Geceyi ve sonraki üç günü hastane olarak kullanılan çadırda geçirdim. Dördüncü gün stadyuma döndüğümde yoldaşlarımın gözleri parlıyordu. İşkenceden öldüğüm haberi gelmişti, ama sağdım.

Akşama doğru ertesi gün yeniden «sorgu»ya çekileceğimi haber verdiler. Kuşkusuz bu benim son «sorgu»m olacaktı. Çünkü vücudum şu haliyle bir kere daha «yoğun bakım»a dayanamazdı.

Samimi olarak söyleyeyim, ölümden korkmadım, kaçınılmazdı. Ama kızgındım: düşmanlarımıza, halkımın düşmanlarına daha büyük zarar vermeden ölmek acı veriyordu. Ama aynı zamanda Şili halkının bir gün zafere ulaşacağına inandığım için iyi hissediyordum kendimi. (Devam edecek)

Gerçek
Sahibi : Ali Kar
Sorumlu Müdür: Deniz ÖZYOL
Adres : Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu-İstanbul
Dizgi : Kitle Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. Baskı : Hürriyet Ofset Tesisleri

Burjuvazi

Baştarafı s.1'de

dilerinin çözüm olacağına kimseyi inandıramıyorlar. AP iktidarı, her şeyden umudunu kesmiş «dayan dayanabildiğin kadar» noktasına ulaşmıştır. CHP yönetimi AP ile işbirliğini tek çözüm olarak gördüğü, yani hiç bir çözüm göremediği için politika güdemez duruma düşmüştür. MSP, aritmetik denge durumunu kaybetmediği halde, siyasal dengeler üzerinde değişiklik yapamıyacak kadar etkisiz ve kararsızdır.

Bu kompozisyonda, AP'nin kanatları altında, «öldür öldürebildiğin kadar» diyen ve AP «dayandıkça» öldürmeye devam eden faşist parti de var.

Burjuvazinin bu siyasal kısırlığı, parlamentoda kendini bir kör dövüşü olarak açığa vuruyor. AP, kendi yolunu açamadığı için MSP'ye karşı umutsuz bir komplo tezgahlamaya girişti. Eroin kaçakçılığı siyasal partiler için sanki yeni bir şeymiş, bir MHP senatörü eroin kaçakçılığından yakalanıp halen Fransa'da hapis yatmazmış gibi, Erbakan'a saldırıya geçti. MSP'yi yıpratıp ortadan kaldırmayı kendisi için «çözüm» sayacak kadar çözümsüzlük içinde olduğunu gösteriyor.

CHP parlamento içindeki hasımlarına diş geçiremediği, kendi soluna diş geçirmeye kalkınca da sırt üstü düşeceğini bildiği için, kendi bünyesinde hasımlar arıyor, buluyor ve tasfiye ediyor. Bütün partiler, hem iktidar konumunda, hem de muhalefet konumunda bir arada bulunuyorlar.

Halk bu çürümeyi ve kendi öfkesini yansıtmayan kavgayı ibretle seyrediyor. Kendisi için gerçek çözüm olabilecek güçlerin derlenip toparlanmasını bekliyor, halk hareketinin alternatif olmasını umuyor.

Halkımızın umudu demokratik muhalefettir ve bu umudun boşa çıkmaması, başta bilimsel sosyalistler olmak üzere tüm sol güçlerin sorumluluğudur.

Akademi

Baştarafı s.1'de

ve hayati açmazlarını ve asıl tartışmada taraf olması gereken öğrencilerin durumunu değil, kariyer histerileriyle, kişisel çıkarlarını esas alarak yaklaşmaktadır.

Her iki taraf da tartışmada sınava giren öğrencilerin geleceklerini pazarlıkta koz olarak sorumsuzca harcamaktadırlar. Üniversitelerarası Kurul'un sınav sonuçlarında söz konusu fakültelere girmeye hak kazanan öğrencilerin bu hakkını gaspetmesi ne kadar antidemokratik ise, buna karşı Akademilerarası Kurul'un eğitimi tatil etmesi de o kadar antidemokratiktir. Çünkü Akademilerarası Kurul 60 binden fazla öğrencinin eğitim hakkını bir yıl süreyle gaspetmektedir.

Elbette ki bu konuda öğrenci gençliğin de söyliyecekleri olacaktır. Tartışmada asıl taraf olduğu halde, kaale bile alınmayan öğrenci gençlik, haklarının bu denli pervasızca kürsü ağalarının çıkarı çatışmalarına alet edilmesine izin vermiyecektir.

Kepsut

Baştarafı s.1'de

İlçe Başkanı Nizemettin Kaplan'ın öldürülmesi üzerine TSİP Balıkesir İl Örgütünce yapılan açıklamada «Parti yöneticisi arkadaşımız faşistlerce katledildi. O'nun haklı mücadelesi partili yoldaşlarınca daha da yükseltilerek sürdürülecektir. Nizamettin yoldaşımızın anısı yaşatılacak, kanı yerde konulmayacaktır» denildi.

Nizamettin Kaplan'ın cenazesi 29 Ağustos günü ailesinin, partili arkadaşlarının ve halkın katılımıyla Kepsut'da toprağa verildi.

Barış

Baştarafı s.1'de

arası siyasette gerginliği sürdürmek için ellerinden geleni geri komuyorlar. Carter ve Reagan, çıkarı gerginliğin artması ve bu yoldan silâhlanma yarışının hızlanmasında olan emperyalist sömürücü çevrelerin daha çok gözüne girmek için birbirleriyle yarışıyorlar. ABD siyasetçilerinin bu tutumu Avrupa'da SALT 2 anlaşmasının hayata geçirilmesi ve yeni düzeyde silâhsızlanma görüşmelerinin başlatılmasını sürekli yokuşa sürüyor.

Öte yandan Ortadoğuda ABD emperyalizminin gerici çıkarları varolan gerginlikleri sürdürmeyi ve sürekli yeni gerginlikler yaratmayı öngörüyor. Bir yandan İran'la ilişkiler gergin tutulurken, öbür yandan İran-Irak ilişkilerine türlü vesilelerle ve türlü biçimlerde fit sokuluyor. Ayrıca Türkiye ile Yunanistan ve Irak arasında ilişkilerin gerginleştirilmesi yolunda türlü manevralar çevriliyor. Türkiye'de gerici şoven duyguların azdırılması için girişilen teşebbüsler birbirini kovalarken Yunanistan kamuoyu da aynı yönde şartlandırılıyor. Bütün bu gelişmelerin sonucu, Ortadoğuda militarizmin kabarması, halklar üzerinde anti-demokratik baskıların arttırılması ve bu arada emperyalist silâh sanayilerine yeni yeni pazarların açılmasıdır.

Bu çerçeve içerisinde İsrail de, özel olarak, ABD emperyalizminin vurucu gücü ve provokasyon aracı olarak kendine düşeni yerine getirmektedir. İsrail'in Filistin ve diğer Arap halkları üzerinde saldırgan tavrı daha da sertleşirken ve pervasızlaşırken Ortadoğuda savaş tehlikesi giderek somutlaşmakta, bu da genel dünya barışı üzerindeki tehdidi ağırlaştırmaktadır.

Bütün bunlar dünyada, bölgemizde ve özel olarak Türkiye'de barış güçlerinin karşı karşıya oldukları görevlerin önemini vurgulamaktadır. Ve faşizme karşı mücadele ile barış mücadelesinin içiçe geliştiği süreçte tüm halk güçlerinin barış mücadelesine daha da esaslı ve kapsamlı bir biçimde sevkedilmesi sorunu bir kez daha öne çıkmaktadır.

Üretici

giyeceğinin fiyatını arttırdıkça arttırıyor, hem de ürettiği ürünü elinden aldıktan sonra parasının üstüne oturuyorlar.

Gerekçesi? Enflasyonu durduracaklarmış! Enflasyonu durdurmanın yolu bu ise, demek ki bu «sorumlu»lara göre, enflasyonun yol açtığı sıkıntının ve bunalımın yükünü emekçiler, bu arada emekçi köylü çekmeli.

IMF'nin yarım buçuk kredisine ekonomiyi bunca muhtaç hale getiren «sorumlu»lar, emekçi köylünün alacağını ödeme konusunda hiç mi hiç sorumluluk duymuyorlar!

Sosyalistler, baştanberi, burjuva hükümetlerin sıkıntıları emekçilerin sırtına yıkmayı tek çare gördüklerini söylediler. Dedikleri hep doğru çıktı. Burjuva hükümetler için «çare» her zaman parababalarının çıkarını kollamak, bunun için de emekçileri «fedakârlığa» zorlamaktır. Üretici köylünün alacağının aylardır hâlâ daha ödenmemesi bunun en açık ispatıdır.

Demirel daha çoook palavra sıkar: «Köylünün devletten alacağı mutlaka ödenecektir!» diye.

Ama paralar bir türlü ödenmez.

Bunun sonu neye varır?

Bursa

Baştarafı s. 1'de

TSİP'in grevleri destekleme şiarına uygun olarak kampanyalar yürütülmesini ve grevlerin mutlaka işçilerin istekleri doğrultusunda sonuçlandırılması gereğini vurgulamıştır. «Yenilgi, yalnız işçilerin değil, tüm demokrasi güçlerinin olacaktır ve faşizm güçleri grevlerin yenilgisinden daha da cüret alarak üstümüze vahşice saldıracaklardır.» diyen Gürcan, «İnsanları açlığa ve zulme mahkûm eden, sokaklarında gezilmez olan, anaların gözyaşlarının dinmediği bu düzenin mutlaka yıkılacağını ve sosyalizmin mutlaka kurulacağını» belirtti.

Gürcan'ın konuşmasından sonra, kongreye gelen mesajlar okunmuştur. Kongreye TİP il örgütü, Maden-İş 13. Bölge Temsilciliği, DİSK 8. Bölge Temsilciliği, KÖY-KOOP Bursa Birliği, TİS Şubesi, Petrol-İş Bandırma Şubesi, Enerji-İş Bursa Şubesi, Tekstil Bursa Şubesi, Sosyal-İş Bursa Şubesi, TMMOB Makine Mühendisleri Odası, TMMOB İnşaat Müh. Oda Temsilciliği, SGB Marmara Bölge Temsilciliği, DKB Bursa ve İznik Şubeleri, Grevci Bursa Otocam İşçileri, Süleymaniye Gençlik-Spor Klübü, Yeniceköy Spor Klübü, Bursa Tekel İşçileri, Çandırlı Köy-Koop. Başkanlığı, Dev-Maden-Sen. İnegöl Temsilciliği, Çandarlı Köyü Muhtarı, Gökyapı Sanayi İşçileri, ODÖKSAN Baştemsilcisi Alâattin Dinlenmez, Subaşı Köy-Koop. Bşk., Gemlik Hamidiye Köy-Koop. Bşk., Göllü Toprak Sanayi İşçileri adına Ahmet Erbaş, Gemlik Azot Sanayi İşçileri adına Ali Serdar Öztürk, Genç-Tıp Der. Bşk., Yenişehir Çelebi Köy Gençleri ve Bursa Çirişhane Emekçileri adına da 39 kişi mesaj göndermiştir.

Kongrede KÖY-KOOP Merkez Yönetim Kurulu üyesi Akın Birdal da bir konuşma yaparak, yoksul köylülerin sorunlarına değinmiş ve taban fiyatlarının girdi fiyatlarını karşılamadığını, köylülerin de sömürü ve baskı altında bulunduğunu, «KÖY-KOOP'un işçi sınıfının yanında, onun müttefiki olarak Demokratik Halk İktidarının kurulması mücadelesine katılacağını» belirtmiştir.

DKB Genel Başkanı Yıldız Gürcan ise, kadınların artık ülkemizde örgütlü olarak, «hem faşizme karşı mücadele, hem de sosyalizm mücadelesinde» erkeklerinin yanıbaşında savaşa hazır olduklarını belirtmiştir.

Son konuşmayı yapan TÖB-DER Şube Bşk. Sabri Biber ise, salt Bursa'dan 250'nin üstünde TÖB-DER'li öğretmenin faşist işgal altındaki illere sürgün edildiğini, aslında bu öğretmenlerin yakasına Demirel eliyle ölüm yaftası asıldığını, ama tüm bu baskı, sürgün ve kıyımların demokratik öğretmen hareketini dağıtamayacağını belirtmiştir.

Kongre raporlarının okunmasından sonra iki konuda kongre kararı alınmış, ayrıca Fatsa olayları protesto edilerek tutuklu Belediye Bşk. Fikri Sönmez'e dayanışma telgrafı çekilmiştir.

TSİP'in 6. kuruluş yıldönümüne değgin slayt gösterilerinin sunulmasından sonra coşkulu bir hava içinde, «Yaşasın Sosyalizm, Faşizme Karşı Demokratik Birlik, Kurtuluşumuz Sosyalizm, Silâhımız Parti» sloganlarıyla kongre sona ermiştir.

TSİP

Baştarafı s. 1'de

Kolluk kuvvetlerinin serbest bıraktığı faşist guruh, aynı günün gecesi TSİP binasına yeniden saldırdı ve binada hasara yolaçtı

TSİP ilçe başkanı Adnan Beşir olay üzerine yaptığı açıklamada, «saldırganların devşirme faşistler olduğunu» belirtti ve «TSİP örgütlerine saldırıların, nereden himaye görürlerse görsünler, hesap vereceklerini» söyledi.

SAMANDAĞ

Kolluk kuvvetleri 22 Ağustos sabah Mağaracık köyünü kuşattı. Yanlarında getirdikleri «maskesiz» bir gurup maocunun gösterdikleri evleri didik didik aradı.

Bir şey bulamadılar ama, 6 TSİP üyesini alıp götürdüler. Yine maocuların ihbarı üzerine TSİP'li Nuh Diyap arkadaşımız kolluk kuvvetlerince gözaltına alınmıştır.

TSİP yetkilileri «maocuları muhbir ve klavuz olarak kullanan kolluk güçlerinin tutumunu, Fatsa'daki uygulamaya «benzeterek» muhburlerin ve provokatörlerin cezasız kalmayacaklarını» söylediler. Sosyalist Gençler olaydan sonra ilçedeki kahvelerde konuşmalar yaparak oynanan oyunların ve kullanılan piyonların içyüzünü halka anlattılar.

Kaçmaz

Baştarafı s. 1'de

peryalist ülkelerin vesayeti altındadır. Bir yandan Amerikancı Demirel, SİA aracıyla yurt topraklarını ABD emperyalizmine peşkeş çekerken, öte yandan da emperyalizme göbek bağı ile bağlı tekelci burjuvazi, ülkenin tüm zenginliklerini emperyalist sömürüye açmış, onunla elele bütün kaynakları büyük bir açgözlülükle çarçur etmektedir. Burjuvazi, emperyalizmle öylesine çıkar birliği içindedir ki, ülke ekonomisini batağa sürükleyen bu ortaklık ilişkileri olduğu halde, Batı'ya yaranma politikasından bir türlü vazgeçmemekte, aksine emperyalizme bağımlılığı daha pekiştirici bir politika izlemektedir. Büyük burjuvazinin sözcüsü ve Demirel'in akıl hocası Özal'ın emperyalist metropolleri kapı kapı dolaşması, İMF, Dünya Bankası vb. «beynelminel» sömürü çetelerinin eşiklerini aşındırması boşuna değildir.

Ne ki ABD emperyalizmi ve diğerleri bağımlılığın bedeli en ağır şekilde ödenmedikçe, yani Türkiye'yi emperyalist sömürüye ve geri kalmışlığa mahkûm eden direktifleri harfiyen yerine getirilmedikçe kesenin ağzını açmaya yanaşmamakta ve bu tutumlarını en kaba bir şekilde ihsas etmekten geri durmamaktadırlar. Ve ulusal onurdan zerre kadar nasibi olmayan işbirlikçi burjuvazi, bu haysiyetsizliğe büyük bir pişkinlikle katlanmakta, hattâ bu durumdan memnunluk duymaktadır.

Ama ülkemiz insanlarının ezici çoğunluğu, bu durumdan son derece rahatsız olmakta, işçiler, emekçiler ülkenin yeniden bağımsızlığa kavuşmasını yürekten dilemekte, bu uğurda mücadele etmektedirler. Toplumun diri güçleri, onların tüm örgütleri, emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin Türkiye halkının mücadelesini bastırmak için faşizmi tezgâhladıklarını da iyi bilmektedir. Koyu Amerikancılığını «başbuğ»ları ağzıyla defalarca tekrarlamış olan MHP'nin zorbalığına geçit vermeyecek anti-faşist mücadele her gün daha güçlenmektedir.

Halkımız 60 yıl önce emperyalizme karşı yiğitçe savaşmayı ve istilâcıları yurt topraklarından kovmayı bilmiştir. Bugün de tüm yurtsever güçler, onların ön safında yer alan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, anti-emperyalist mücadelenin zafere ulaşacağı inancıyla yollarına devam etmektedirler.»

Fatsa

Baştarafı s. 1'de

süne maruz kalıyorlar. Fatsa Emniyet Amiri, onlara «hangi akla hizmet ettiklerini» sorarken, faşistlere, «bu polisleri niçin taramadınız» diyerek cesaret veriyor, polisleri takip ettirerek yakalanan faşistlerin intikamını almaya çalışıyor. Her şeye rağmen görevini yapan polisler Erzincan'a gönderiliyor. Bu polisler, «Fatsa Emniyet Amiri hakkında Erzincan C. Savcılığına suç duyurusunda bulunmalarından» sonra ise Demirel hükümetince açığa alınıveriyorlar.

Demirel'in görev anlayışı işte budur! Ya faşist milliyetçi harekete hizmet, ya da yurtseverce yaptığın görevin cezasını çekmek! Faşist olmayan, faşistlerle işbirliği yapmayan polisler, bu ikisinden birini seçmek zorundadırlar Demirel hükümetinde.

«Fatsa'ya huzur getireceğiz» diye sefer açan Demirel'in getirdiği huzur bu minval üzre bugünlere ve Fatsa'da operasyondan bu yana 46 insan öddürülürken, canileri yakalayan polisler cezalandırıldı.

Demirel'in Fatsa'da huzuru yok edip yerine zulmü bina etmek istediği, attığı her adımda, bıraktığı kan izleriyle kendini ele veriyor.

SERVET

Baştarafı s. 2'de

nü alır. Bu nedenle, onun ölümünden sonra ortaya çıkmış olan Tercüman Gazetesi, Ilıcak'ların bankaları ve şirketleri, hattâ özel yatları ve derebeyi şatoları gibi «çulsuzların» gözünden saklanan villaları bile Marks'ın keşfettiği özün etrafında gelip yerlerini alırlar. Burjuvazinin biriken serveti bile her kuruşuyla Marksizmi doğrular. İşçiler bir gün gelip «otomobil sahibi» olsalar bile, Marks'ın işaret ettiği «zinciri» unutmazlar ve onu kırmak için birleşip ayağa kalkarlar.

«Marks'ın 'bilimsel sosyalizmi' hedefine ulaşmamıştır» diye yazan Ilıcak bile söylediğine inanmaz. Marksizmin hedefine ulaştığını anlamak için, bırakalım dünyanın sosyalist yarısına bakmayı, Ilıcak'ın hezeyanlarına, korkularına ve ilkel düşüncesine bakmak bile yeter.

Marksizm hedefine ulaşmıştır!

Gerçek Durum

istemleriyle çakışmayan çıkışlar sert tepki görüyor. Bu çıkışların başlıca kaynağını da MSP oluşturuyor.

Tekeller MSP'ye tahammül edemiyorlar. Onun pay kavgasını etkileme şansına sahip siyasal ataklarından korkuyorlar. Bunun için başvurmayacakları oyun yok gibidir. Son günlerde, tekellerin en has yayın organı bir günlük gazetenin başlattığı kampanya MSP'yi, mevcut statükoya yeni unsurlar katma çabasından caydırmak amacını taşımaktadır. Bu kampanya Erbakan'ın bir «eroin kaçakçısı» olduğunu nedense şimdi ispatlamaya çalışıyor. Tekeller adına onu bazı taleplerinden vazgeçirip teslim almayı deniyor.

Tartışmalar halkın kaderi üstünedir. Türkiye'nin geleceği üstünedir. Bu tartışmayı orta yerinden bıçak gibi kesecek, tartışmalara yeni unsurlar katacak, yeni yön ve nitelik kazandıracak olan, halkımızın örgütlü siyasal ve demokratik güçleri olabilir. Bu yapılabildiği takdirde, ülkenin yönetilmesi için burjuva partilerinin «bulabildiği» yollardan bambaşka yollar da bulunacaktır.

Gdansk

Baştarafı s. 1'de

çilerine ve emekçilerine yük getireceğini, bu nedenle tersane işçilerinin işbaşı yapmasını istiyorlar.

Öte yandan, sağcı ve sosyalizm aleyhtarı unsurlar, kendi amaçları doğrultusunda konuyu politik hedeflere saptırmak için çaba sarfediyorlar.

Bu sağcı çabalar, emperyalizm ve uluslararası gericilik tarafından destekleniyor. Batılı kitle haberleşme tekelleri, Polonya'nın karşı karşıya bulunduğu ekonomik sorunların vardığı bu yansımayı, anti-komünist propagandalar için kullanmakta birbirleriyle yarış etmeye devam ediyorlar.

Türkiye'de de Tercüman ve bütün gerici basın, faşist Hergün gazetesi, karşı-devrimci Maocu Aydınlık gazetesi anti-komünist bir isteri halinde bu emperyalist yardakçısı gerici-faşist koronun sesini yükselttikçe yükseltiyorlar.

Bugüne kadarki misyonu Amerikan tipi gangster sendikacılıktan başka birşey olmayan ve işçileri işverenlere satmakla ün yapmış AP'li ya da MHP işbirlikçisi sendikacılardan oluşan Türk-İş İcra Kurulu da, Türkiye işverenlerinin ve emperyalistlerin kutsal korosuna katılarak, Polonya'daki grevleri desteklediğini ilân ediyor.

Açıkça bellidir ki, sosyalist bir ülkenin karşılaştığı ekonomik sorunlara politik boyutlar kazandırmak, yönetimin belli başarısızlıklarını genelleştirip, tüm sosyalist sistemi ve komünizmi karalamak için çalışan bu halk ve işçi düşmanı emperyalizm ve uluslararası gericilik, eline bir karşı-devrimci propaganda kozu geçirdiğini sanmaktadır.

Ama bu olaylar da aşılacak, Polonya işçi sınıfı, kendi öncü partisinin önderliğinde, bu sorunları diğer halk güçleriyle birlikte yenmesini bilecektir.

Emperyalistlerin ve tüm dünyadaki işbirlikçilerinin sevinçleri boşunadır.

İşveren Sofrasında

Baştarafı s. 1'de

işçiler pirinci tane ile yemeyi öğrenmişlerdir.»

Turgut Özal: «İşçiler fazla ücret istemesinler Gerekirse KİT'leri kapatırız veya satarız.»

İsmet Sezgin: «Suudi Arabistan'dan 250 milyon dolar kredi sağladık. Gel kardeşim, bunu senin yatında kutlayalım.»

Başbakan: «İşçilerin direnme hakkı yoktur, çalışma hakkı vardır.»

Başbakan: «Burunlarını sürteceğiz.»

Ekrem Ceyhun: «Biz koordinasyon komitesi kurduk, ücret artışlarını kontrol altına aldık. Ey işveren kardeşlerimiz, sizler de bizi örnek alın.»

Narin: «Turgut kardeşim, gel bir öpeyim seni.»

Turgut Özal: «Otellerde grev oluyor. Emekli Sandığı otel değil, işhanı yaptırsın.»

Ap azınlık iktidarı işbaşına geldiğinden bu yana oyun böyle açık oynanıyor. Bu oyunu eskiler de oynadı, ama bu kadar çıplak oynamadı. Onlar hiç değilse «devletin tarafsızlığına» hâlel gelmesin istediler. Gizli kapaklı oynamaktan yana oldular. «İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle» **olmadığımızın** farkına varılmasından korktular!

Onların, yıllar yılı ve nice çabalarla oluşturdukları «milli birliğimiz» ve «ülkemizin menfaatleri» gibi illüzyonları bu son «şebeke» temellerinden yıktı. Herşey çırılçıplak açığa çıktı. Ortada, aç kalmamak ve ezilmemek için direnen bir halk, bu halka, elindeki bütün imkânlarla saldıran gözü dönmüş bir burjuvazi kaldı. Bu mücadelede işveren sofrasına üşüşmüş bir iktidar apaçık görünür oldu.

Türkiye'de şu günlerde 60 bin işçi grevdedir. 50 bin işçinin grevlerini hükümet erteleyemiyecek ve bu grevlerde uygulamaya konulacak. 400 bin işçi de bu sürecin eşiğinde beklemektedir. Kısaca, işçi sınıfı önümüzdeki iki yıl için «açlığın sınırını» tesbit edecek. Bunun için cebelleşecek.

Oyunu «alışılmış kuralların» dışına çıkarak oynamaya yeltenen bir «şebekeye» karşı verilen mücadelenin de değişik olması zorunludur.

Türkiye'de iktidar ve işverenler, «içli-dışlı» olduklarını hiç bu kadar açığa vurmamışlardı. Gözleri bu kadar dönmemiş, işçi-emekçi düşmanlığını bu kadar arsızca kusmamışlardı. Kusmuklarını biraz biraz örtüyorlardı. Şimdi pervasızca kusuyorlar. Gerçekten durum ciddi bir hal almıştır.

İşçi sınıfı da durumu aynı ciddiyet içinde ele almalıdır.

Alacağına dair belirtiler çoğalıyor. Geriye, bu belirtileri biraraya toplamak ve güçlü bir emekçi sınıf hareketine dönüştürmek kalıyor.

İLK-SAN

Baştarafı s. 6'da

lembirliğine karşı, burjuva demokratları ile ittifak kurularak oluşturulan ve faşistleri de listesinde barındıran bir yönetim tarafından yapılıyorsa, bunun sorumluları, işçi sınıfı önünde ve tarih önünde daha da suçludurlar.

Bu yöntemlerin bir sonuç vermeyeceğini, hiçbir şekilde bu yollara başvurmanın tasvip edilemeyeceğini, zorbalık ve sopa zoruyla solda güçlenmeyi başından beri reddettiğimizi, saldırganlara bir kez daha hatırlatmakta yarar görüyoruz. Dün TÖB-DER'de bu yola başvuran Birlik Dayanışmacıların verdikleri bunca hasar ortadayken, şimdi de olaylardan hiç ders almamışçasına İlk-San'da aynı yola başvurmaları, gerçekten büyük bir olumsuzluktur. Fabrikanın yeni müdür vekili Zihni Topçu, Birlik Dayanışmacı eski bir öğretmen olarak Demokratik Merkeziyetçilere kin saçmaktadır. Zihni Topçu, göreve ilk başladığı günlerde bu kinini saklamıyarak, politize işçilerden birisine «TÖB-DER'de goşistlerle işbirliği yapan Demokratik Merkeziyetçileri İlk-San'da cezalandırıyoruz.» demişti. Zihni Topçu daha da ileri giderek, işe başladığı günden başlayarak, işçilerin soyunma dolaplarını arıyor, fabrika giriş ve çıkışlarında işçilerin üzerini arattırıyor, yollarda işçilerin önünü keserek tehdit ediyor, işçileri baskı yoluyla fazla mesai yapmaya zorluyordu. Bu minval üzerine gelişen olaylarda Zihni Topçu'nun günahı ve suçu büyüktür. Ama en önemlisi, İlk-San işçilerinin başvurduğu haklı grev eylemini bir siyasal kavgaya dönüştürmek isteyen ve sol içindeki görüş ayrılıklarını kaba kuvvetle çözebileceğini sanan Birlik Dayanışma'nın izlediği çıkmaz yoldur. Bu yoldan vazgeçilmeli, bir grev eylemine siyasal boyut kazandırmak isteyen zihniyet terkedilmeli, DİSK'e bağlı sendikaların karşı karşıya getirilmesine son verilmeli, ve sorun DİSK'in merkez disiplini içinde çözümlenmeli, ama herşeyden önce, işçilerin can güvenliği sağlanmalı, saldırganlar saldırılardan vazgeçmelidirler.

Büyük Ankara Oteli, Oleyis sendikası işçileri:

Açlığa hayır, Greve evet!

«Burjuvazinin açmazları her gün biraz daha büyüyor. Kendi sonunu yine kendi hazırlıyor.

«İşverenler bizleri aç koymaya karar vermişler. Sendikalarımızı dağıtmaya, ekmek ve hürriyet kavgamızı bastırmaya karar vermişler, bizleri köleleştirmek emeğimizin hakkını gasbetmek sevdasındalar.

«Ama başaramıyacaklar.

«Çünkü kararlıyız, azimliyiz.

«Çünkü KÖLELİĞE ve AÇLIĞA HAYIR! GREVE, DİRENMEYE EVET!»

Böyle diyor Büyük Ankara Oteli Oleyis işçileri.

T.C. Emekli Sandığının sahibi bulunduğu; 1 Ocak 1980 tarihine kadar İsviçre kökenli SEHEG firmasının, bu tarihten sonra Emek Turistik Tesisleri İşletme Ltd. Şirketinin işletmesini elinde tuttuğu Büyük Ankara Oteli İşçileri şu an grevdeler...

Bu işyerinde halen toplam 319 işçi çalışıyor. Bunlardan bir kısmı «maktu aylıklı», diğeri «yüzdeli» olmak üzere iki tür işçi çalıştırmakta.

Maktu aylıklıların, toplu sözleşme ile ücretleri belirlenmekte; yüzdeliler ise hesap pusulalarında, vestiyer v.b. gibi yerlerden toplanan ve müşterilerden alınan yüzdelerden elde edilen gelirlerin belli bir kısmından ücretlerini almaktalar.

Büyük Ankara Oteli işçileri, yenitoplu sözleşme döneminde ücret artışı gibi ekonomik; yakacak giyecek aile ve çocuk yardımı gibi sosyal içerikli isteklerinin işverence reddedilmesi üzerine grev kararı alıyorlar. Ancak 18 Haziran 1980 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Hükümet kararı ile grev erteleniyor.

İşveren ve hükümetin bu uygulaması, sendikanın girişimi ile ve Danıştayca bozuluyor.

Böylelikle Oleyis Sendikası, Büyük Ankara Otelinde çalışan işçilerin haklarını almak üzere fiilen greve başlıyor.

İşyeri Baştemsilcisi Hüsnü Işık, Basın ve Dış İlişkiler Sorumlusu İrfan Mısırlı ile yaptığımız görüşmelerde, işyerindeki durumu okurlarımıza iletmeye çalışacağız.

● Şuanda grevde bulunan işçi sayısı kaçtır?

Toplam 319 işçinin tamamı grevdedir.

● Greve başladığınızdan bu yana dış baskılar oldu mu?

Bulunduğumuz işyeri oldukça merkezi bir yerdedir Bu anlamda her hareketimiz dışarıya yansımakta ve dikkat çekmektedir. Şimdiye değin polis tarafından bir takım baskılar söz konusu olmuştur. Bu da yukarıda belirttiğimiz nedenlerden kaynaklanmıştır. Ancak arkadaşlarımızın tek bir yumruk olması ve tüm kışkırtmaları boşa çıkartmaları sonucunda, bu tür baskı ve provokasyonların üstesinden geldik.

● Grev süresince kimlerin maddi ve manevi desteğini gördünüz?

Greve başladığımızdan bu yana başta sendikamız OLEYİS ve konfederasyonumuz DİSK'ten maddi ve manevi destek gördük ve görmekteyiz. Öbür taraftan tüm sınıf dostlarımızın, bu arada demokratik kitle örgütlerinin maddi ve manevi desteğini görmekteyiz. Bundan da oldukça mutluyuz. Kendilerine teşekkürü borç biliriz.

● Türkiye Sosyalist Hareketi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye Sosyalist Hareketinin dağınık olduğu ortadadır. Fakat bu durumun sonuna kadar dek bu şekilde gideceğini sanmıyoruz

Giderek ortak hedefler doğrultusunda bir araya gelineceğine inanıyoruz. Bu birlik sürecinin hızlandırılması asgari müştereklerde ve en kısa zamanda birleşilmesinin sağlanması dileğimizdir.

● Gazetemiz aracılığıyla iletmek istediğiniz mesajınız var mı?

İşçi sınıfı üzerinde faşist güçlerin her türlü baskılarını yoğunlaştırdıkları şu günlerde tüm devrimcilerin üzerlerine düşen vazifeleri yapmaları gerektiğine inanıyoruz. Ankara Oteli İşçilerinin yaptığı bu grev, devrim mücadelesinde işçilerimizin üzerlerine düşen görevlerin ekonomik olması yanında, siyasal yanı olduğunu da kanıtlamıştır.

Üreten biz olduğumuza göre gelecekte yönetenin de bizler olması için mücadele edeceğiz Çünkü biz işçiyiz ve güçlü olduğumuzu da biliyoruz.

Yaşasın tüm devrimci, anti-faşist güçlerin ortak mücadelesi!

Salih Bilgiç

Büyük Efes işçisi geri adım atmayacak!

Büyük Efes Oteli işçilerinin grevi başarıyla sürüyor. Oleyis üyesi işçilerin 8 ay süren toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine gittikleri grev, dayanışma ve kararlılıkla yürütülüyor.

İşçiler, kendilerine verilmeyen miktarın toplam 5 milyon lira olduğunu, buna karşılık otelin günlük cirosunun 2-3 milyonun altına düşmediğini açıklayarak, «patronun sömürücü emellerinin boyutları ortada» diyorlar.

İşyeri baştemsilcisi Kemal Özkan, toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması ve greve çıkmaları konusunda şöyle diyor:

«Görüşmelere 1 Ocak'ta başlanacaktı. Sözleşme saati gelip çattığında karşımızda işveren sözcüsü bir yetkili göremedik. Oteli yöneten Emek Turistik Tesisleri A.Ş. kendisini fesih kararı aldı. Bizi sekiz ay oyaladılar. Taleplerimiz ücret ve sosyal haklarda dayanıyordu. Oteldeki işçilerin yüzde yetmişi vasıflı işçi. 1-15 yıllık işçi bu arkadaşlar. Ama aldıkları para 3500 - 5500 arasında değişiyor. Oysa bu miktar, yani bir işçinin aylık geliri, oteldeki bir yatağın bir gecelik ücreti kadar.

«Öte yandan, aldığımız ücretle ev dahi kiralayamadığımız ortada. Temel besin maddelerini unuttuk. Sonunda grev silâhımıza sarıldık. Kazandığımız demokratik haklardan ödün vermeyecek, geri adım atmayacak ve haklarımızı kazanacağız. Yılmak yok! Şu anda ülkemizde grevler sürekli yaygınlaşıyor. Siyasi iktidar ise grev kırıcılığını, grev erteleme uygulamalarını yasallaştırmak istiyor. Toplusözleşmeden kaçıyor, sonra da grevlerin ideolojik olduğunu iddia ediyor. «Ülkemizde bunalımın gerçek kaynağı tekellerdir. İşverenler ve onların siyasi iktidarıdır. Kendi bunalımlarının faturasını işçi ve emekçilere ödetmek istiyorlar. Ama bunu başaramayacaklar. Çünkü sınıfımız, gerekli mücadele deneyimleri kazanmış, demokrasi güçlerinin sürekli desteği sağlanmıştır.»

İLK-SAN işçileri can güvenliği için DİSK'e başvurdu

Ekonomik-demokratik haklarını almak için 20 günü aşkın zamandır İlksan fabrikasında direnişte olan DİSK'e bağlı Basın-İş Sendikası üyesi işçiler, bu direnişlerini kırmak için kendilerine yöneltilen ve ardı arkası kesilmeyen silâhlı saldırılar karşısında DİSK Genel Merkezine başvurarak can güvenliği istediler.

Bilindiği gibi, İlk-San işçileri, devalüasyon ve zamlar nedeniyle bir ek protokolle yeni haklar istemişler, bu istekleri İlk-San yönetimi tarafından kabul edilmeyince Haziran ayında 10 günlük bir direniş yapmışlardı. O zamanki yönetim, Temmuz başında İlk-San Kongresinin yapılacağını, Kongre'den sonra işçilerin isteklerinin dikkate alınacağını söylemişti ve bunun üzerine işçiler direnişe son vermişlerdi.

İlk-San Kongresi'nden sonra, isteklerini yeniden fabrika yönetimine bildiren işçiler, Kongre'den sonra fabrika müdürlüğüne vekâleten atanan Zihni Topçu'dan hakaret görmüşlerdi. Bu durumda, devalüasyonların ve zamların bir ek protokolle işçi ücretlerine yansıtılması konusundaki, DİSK'in aldığı Ören kararlarının gereğine uyan Basın-İş Sendikası, İlk-San'da direniş başlatmıştı.

Bu direnişe karşı, sandık yönetimindeki sosyal demokratlar ile Birlik Dayanışmacılar, İlk-San işçilerinin direnişini her türlü yola başvurarak ezmek için harekete geçmişler ve grev kırıcılığına başlamışlardı.

Sandık yönetimindeki müttefiklerini «burjuva demokratları» olarak niteleyen Birlik Dayanışmacılar, bu burjuva demokratlarına vurucu güç olmaya heveslenmişler ve direnişteki işçilere karşı sopalı saldırılara başlamışlardı. Bu saldırıları geçen haftaki GERÇEK'de kınamıştık.

Ne var ki, geçtiğimiz hafta da bu saldırılar giderek tırmanarak devam etti. İlk olarak altı kişiyle gelip işçilere saldıran, fakat başarıya ulaşamayan saldırganlar, daha sonra 30 kişilik bir grupla saldırılarını yinelediler. Ama yeniden yüz geri olunca, bu kez işçilerin savunmasız olduğunu bildiklerinden, 150'ye yakın kişiyle saldırıya geçtiler. Bu saldırının da boşa çıkması üzerine, saldırganlar bu kez yanlarında balyozlar ve demir çubuklar getirerek İlk-San işçilerine komplo kurmaya kalkıştılar. Bugüne kadar Makyavelizmin ve entrikacılığın akıl almaz örneklerini vermekle ün yapmış olan Birlik Dayanışmacıların bu defaki amaçları, getirdikleri balyozlarla fabrika makinelerini tahrip etmek, bunun suçunu işçilerin üzerine yıkmaktı. Fakat saldırganların bu komplosu işçiler tarafından boşa çıkartıldı. Böylelikle işçilere şeytanca bir oyun oynayarak, hem onları makineleri tahrip etmiş gibi göstermek, böylece tutuklatıp işten attırmak, hem de devrimci-demokratik kamuoyu gözünde İlk-San işçilerini sorumlu duruma düşürmek isteyen komplocuların bu sinsi hesapları da sonuç vermeyince, bu kez başka bir gün, iş saati bitip işçiler fabrikayı terkettikten sonra, boş fabrikayı işgal etmek amacıyla bir saldırı düzenlediler. Fabrikaya girmeden önce silâhla ateş açtılar. Sonuçta, gelenlerden bir kişi öldü, diğeri yaralandı. Ölüm olayından sonra polis tahkikata girişti. Müdürlüğe vekâlet eden ve eski bir öğretmen olan Birlik Dayanışmacı Zihni Topçu, Sendika yöneticilerini suçlayan, ayrıca, bazı sosyalist fabrika işçilerini olayların sorumluları arasında gösteren iftiralarını polis kayıtlarına geçirtti.

Olayların böylece saldırganlar tarafından tırmandırılması üzerine ve son yapılan silâhlı saldırıdan sonra, işçiler DİSK Genel Merkezine gelerek DİSK Yürütme Kuruluna başvurdular.

İlk-San işçileri, Müdür Vekili Zihni Topçu'nun Gebze'deki Maden-İş 25. Bölgede karargâh kurduğunu, kendisinin yönettiği fabrikadaki işçilere karşı saldırıları oradan düzenlediğini, böylelikle Basın-İş'e karşı DİSK'e bağlı bir başka sendikanın bir şubesinin saldırı karargâhı olarak kullanıldığını söylediler. DİSK'in bu işe köklü bir çözüm bulmasını, işçilerin can güvenliğinin bulunmadığını belirttiler.

Zihni Topçu'nun iftirası üzerine DİSK merkezine gelen polisler, orada dileklerini DİSK'e iletmek için bekleyen işçilerden, bastemsilci dahil olmak üzere, beşini alıp İzmit Emniyetine götürdüler. Gazetemiz dizgiye verildiği sırada, DİSK'in avukatları, olayla hiçbir ilgisi olmayan ve herkesin gözü önünde servis otosuna binerek evlerine gitmiş bulunan, fakat Zihni Topçu'nun yalan ve iftirası sonucunda gözaltına alınan işçileri savunmak üzere İzmit'de bulunuyorlardı.

İşçi sınıfının «öncü politik partisi» olduğunu iddia eden, ama her türlü entrikayı, her türlü düzenbazlığı mübah görmeyi alışkanlık haline getirmiş olan Birlik Dayanışmacıların, İlk-San işçilerinin DİSK kararları doğrultusunda ve kendi sendikalarının kararıyla başlattıkları greve böylesine saldırmaları, gerçekten son derece ibret vericidir. Çorum'da toplu faşist katliam girişimi başladığında, tası tarağı toplayıp kapağı Çorum dışına atan «politik öncü»nün taraftarları, «burjuva demokratları» ile yaptıkları ittifakta, işçilere karşı burjuva demokratlarının vurucu gücü olarak saldırılar düzenlemekte, çeşitli komplolar ve iftiralarla «politik öncü»lüklerini ispata kalkışmaktadırlar!

Bugün Gebze'deki bütün işçiler, olayların içyüzünü öğrenmiştir. Gebze'deki sosyalist, ilerici ve demokratik güçler, aydın çevreler; saldırganların kim olduğunu, hangi politik mihraktan direktif aldıklarını, hangi sendika şubesini saldırı üssü olarak kullandıklarını bilmektedirler.

Olay gerçekten ibret vericidir. DİSK'e bağlı bir sendikaya karşı diğer bir sendikanın böylesine saldırılara âlet edilmesi, DİSK'in kararları doğrultusunda, hakları için grev yapan işçilere karşı, gene grevdeki bir sendikanın (Maden-İş 25. Bölgenin) saldırı karargâhı haline getirilmesini hiçbir şekilde hoşgörmeye imkân yoktur. Hele hele bu saldırılar, işçi sınıfının en ileri sınıf güçlerinin güç ve ey-

Devamı s. 5, sü. 1'de

Gerçek Konuşalım

REMZİ CIĞ

Narin'in Keli

İşçi sınıfının uyanıklığı ve kararlılığı karşısında başını hangi taşa vuracağını bilemez duruma düşen tekeller, işçilerin geri adım atması için başından beri ellerinden geleni artlarına komadılar. Ve başından beri de, her türlü gerici girişimleri fiyaskoyla sonuçlandı, saldırıları geri tepti.

Başarıya geçen her gün biraz daha çileden çıkan tekeller, raydan da çıkarak işçi sınıfının ekmek ve hak mücadelesini yasadışı yollardan bastırma hazırlığı içindeler.

Ta başında, işçileri kamuoyunda yıpratmak, emekçi halkın bağrından koparmak için grevlerin ideolojik olduğunu öne sürdüler. «İşçilere 28 bin lira aylık verdikleri halde, sendikaların onları greve zorladığı» yalanlarını ısıtıp ısıtıp ortalığa saldılar.

Ve işçiler, bu çürük yumurtadan daha ağır kokan yalanları, grev çadırlarına sokmadılar. Grev çadırlarına haklı mücadelelerinden, onur ve direnççten, sınıflarının şanlı grevlerinden ve muhakkak kazanılacak olan zaferden başka hiçbir şeye yer yoktu.

Tekeller, grevlere daha da azgınca saldırmak için her türlü yalanı denemeye devam ediyorlar. İşçilerin haklılığı ve yenilmez gücü karşısında başka çareleri de yoktur.

Kısa adı TİSK olan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı ve tekstil patronu Halit Narin, grevlerin ideolojik olduğu yaygarasını, şimdi daha saldırgana haykırıyor: «Grevlerin sürmesi komünistlere yarıyor.» Aklısıra demek istiyor ki Halit Narin; «grevleri, işçilerin ekmek ve hak mücadelesiyle zerre kadar ilgili değildirler. Grevler komünist kışkırtmacasıdır. Öyleyse her türlü yol denenerek bastırılmalıdır.»

İşte tekellerin gerçek yüzü! Maske düştü, kel göründü. Yalanlar bir bir tükendi. Ya işçilerin haklılığını kabul edecekler, ya da yasadışı saldırıları için gericiliği işçilerin üzerine kışkırtacaklar!

Ama birşeyi unutuyor Halit Narin! İşçi sınıfının asla yıldırılamayacağını...

İşçi sınıfı sosyalistleri ve tüm grevci işçiler, onların tüm yalanlarına karşı haykırdıkları gerçeği bir daha yüzlerine çarpıyorlar: «Haklarımız verilsin, grevler sona ersin!»

Bu gerçeği hiçbir saldırıyla tersyüz edemiyeceksiniz Bay Narin!

Ve işçi sınıfının, haklarını söke söke aldığını bir daha görecek ve unutmamacasına öğreneceksiniz.

KÖY-KOOP Bursa Birliği grevlerle dayanışma kampanyası açtı

Köy-Koop Bursa Birliği Bursa'daki grevlerle dayanışma kampanyası açmıştır. Kampanyayı bir programa bağlayan Birlik Yöneticileri önce köylerde konuyu tartışmaya açmış ve grevlerin ne anlama geldiği amacı anlatılmıştır. Daha sonra toplanacak ürünlerin tesbiti yapılmış ve bu iş için köylerde komiteler kurulmaya başlamıştır. 106 Köylü açılan tartışmalarda, bu atılımın emekçi köylülerce çok olumlu karşılandığı görüldü.

Birlik Başkanı İsmail Aydın «Bugün işçilerin başına gelenler yarın yoksul köylülerin başına gelecek ve o zaman da işçiler bizim yardımımıza koşacaktır. Kaldı ki bizim kampanyamız her ne kadar ürün toplanmasını içeriyorsa da özünde bu kardeşçe bir dayanışma ve grevci işçilere moral vermeyi hedeflemektedir. Ürün yardımı sembolik anlama sahiptir. Buna rağmen kabzımala adeta bedavaya verilen özellikle yaş sebze ve meyve gibi ürünlerimizi traktörlerle grev alanlarına, dolduracağız ve işçi kardeşlerimizin yardımına koşacağız» demiştir.

İlk olarak İnegölde Paşaören Köyünden 10 Kasa Mürdüm eriği, 5 cuval biber ve armutla birlikle Reno, Sifaş ve diğer işyerlerine giden Köy-koop yöneticileri işçilerle şöyle konuşmuşlardır: «Dün, biz köylüleri 'hayat pahalılığının nedeni grevler ve toplu sözleşmelerdir'diye kandırıyor ve bizleri grevlere karşı kışkırtıyorlardı. Bugün KÖY-KOOP'un açtığı kampanya bu yalanların aşıldığını gösteriyor. Grevinizi desteklemeye kararlıyız

Kampanya köylülerin gruplar halinde ziyaretiyle önümüzdeki günlerde devam edecektir.

Sedef Ana Mücadelemizde Yaşayacak

Faşistler, evine düzenledikleri bombalı saldırıyla katlettiler Sedef Ana'yı. Çünkü faşizme karşı direnen mahalle emekçilerinin, kadınların önünde o vardı. Analar, genç kızlar, «bize faşizme karşı mücadele etmeyi o öğretti.» diyorlar. «Faşistler mahallemizin huzurunu bozamamışlarsa, bunu ona borçluyuz».

Partililerin, genç sosyalistlerin ve mahalle emekçilerinin belediye otobüsleriyle gittikleri cenaze töreninde mezarı başında yapılan konuşmada, TSİP yöneticileri şöyle dediler:

«O, sosyalizme duyduğu inanç ve mücadele azmiyle emekçilere, yaşamında olduğu kadar, ölümünden sonra da örnek olacaktır. O, faşizme karşı kararlı, fedakâr, canla başla mücadele yürüttü. Toprağa verirken, saflarımızda maddeleşen anısını yaşatacağımızı, azmini örnek alacağımızı bir daha belirtiriz».

DÜZELTME

Gazetemizin geçen haftaki sayısında yer alan «Tariş'te işverenin hesabı tutmayacak!» başlıklı haberde, «işyerine örgütlü 1500 faşist militanın sokulduğu» bildirilirken, TAPER-İŞ Sendikasının faşist olduğu anlamını verecek bir ifade geçmşitir.

Düzeltir, özür dileriz.

Çorum'da halk güçlerinin safları sıklaşıyor

Çorum'da faşist milliyetçi hareketin işgal heveslerini anti-faşist mücadele uyanıklılığıyla püskürten halk güçlerinin safları daha da sıklaşıyor. Çorum ve ilçelerinde olduğu kadar, köylerde de kahve toplantıları ile ve bildiri dağıtılarak halkın mücadele azminin güçlenmesi ve halk güçlerinin saflarının sıklaşması yönünde yoğun çalışmalar yapılıyor Yukarda, Karakeçili köyünde, TSİP in yaptığı kahve toplantısını ilgiyle izleyen köylüler görülüyor

TSİP Çorum il örgütünün faşist saldırılara ilişkin bildirisinde ise özetle şöyle deniliyor:

«Halkımıza yöneltilen saldırılar, burjuvazinin en gerici kesimlerinin faşist diktatörlük özlemlerini gerçekleştirmeye yöneliktir Halk güçlerinin gericiliğe karşı yükselen sesini susturmak içindir Amaçları, bir avuç asalak parababasına bir sömürü cenneti hazırlamaktır, ülkemizi faşizmin karanlığına sürüklemektir. Bu doğrultuda, baskı yasaları hazırlanıyor, faşist baskılar kanunlaştırılmak isteniyor. Ölülerine bile sahip çıkamayan, cenaze törenlerinde katil milliyetçi hareketle yanyana yürüyen CHP'nin ise faşizmi ve faşizme karşı mücadeleyi ciddiye almadığı açıktır. Emekçiler, CHP'nin gerçek yüzünü görmüştür.

«KARDEŞLER! İşte böylesi zor günlerde, faşist saldırı ve katliamların ardından Çorum'da durum iyice nazikleşmişken, halk güçlerinin birlikte mücadeleye en çok ihtiyaç duydukları bir dönemde, bazı devrimci çizgiler birbirleriyle çatışmaya girebiliyor. Bu olaylar, provokasyona açıktır, olumsuzdur Ve bizim durup dinlenecek zamanımız yoktur.

«Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, faşizme ve saldırılara karşı en yoğun biçimde mücadele edecektir

«Gün, faşizme karşı birleşme günüdür

«Gün, tertipleri boşa çıkarma günüdür

«Faşizme karşı birleşelim!

«Yaşasın demokrasi güçlerinin birliği!

«YAŞASIN SOSYALİZM!»